

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 241

гр. Бургас, 21.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Даниел Н. Марков
Гергана Ж. Кондова

като разгледа докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно частно наказателно дело № 20222000600263 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.345, вр.чл.341, ал.2, вр.чл.249, ал.3, вр.чл.248, ал.1, т.3 от НПК.

Образувано е по частен протест на Окръжна прокуратура Бургас срещу протоколно определение № 880/14.09.2022 г., постановено по НОХД № 942/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас, с което съдът е приел, че в хода на ДП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване процесуалните права на подсъдимия и съответно е прекратил съдебното производство по делото и е върнал същото на прокурора за отстраняването им.

В частния протест се сочи, че определението е неправилно, тъй като на досъдебното производство и в частност при изготвяне на обвинителния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на обвиняемия/подсъдим. Счита за неправилно възприетото от съда, че при изготвяне на обвинителния акт е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, т.к. в обстоятелствената част на обвинителния акт не са отразени и не са коментирани обстоятелства, свързани с това защо прокуратурата не приема, че подсъдимият е оказал помощ на пострадалия след произшествието. Според прокурора в обвинителния акт са изложени ясно и подробно всички факти и обстоятелства, обуславящи съставомерността на деянието и участието на подсъдимия в него, с което са изпълнени изискванията на чл.246 от НПК и ТР № 2/2002 г. на ОШНК на ВКС. Изхождайки от принципните положения, възведени в посоченото тълкувателно решение и в разпоредбата на чл.127 от Конституцията на Република България, намира, че изложената фактология в обвинителния акт е достатъчна да очертае предмета на доказване от гледна точка на отделното престъпление и участието на подсъдимия в неговото извършване, като е и достатъчно за поставяне основните рамки на процеса на доказване и осъществяването на правото на защита в тези рамки. Освен това

счита, че страните не спорят относно това за какво престъпление е привлечен в качеството на обвиняем С. Д. Ц.. Заявява становище, че прокурорът не е длъжен, да взема отношение и да коментира или описва обстоятелства, които касаят евентуално бъдещо желание от страна обвиняемия, да иска делото - да бъде разгледано при съкратено съдебно производство и да съобразява евентуално негово тълкуване на фактите и обстоятелствата с оглед прилагане на по-лека квалификация. Счита, че ако подсъдимия не е съгласен с описанието и възприемането на обстоятелствата от страна на прокурора, същият може да не възприеме описаната фактическа обстановка в обвинителния акт и да поиска разглеждане на делото в процес по общия ред. Изтъква, че провеждането на съкратено съдебно следствие не е право на подсъдимия, а предвидена в закона процесуална възможност, която може да бъде реализирана при негово желание. В резултат намира, че в процесният обвинителен акт, няма непълнота на факти, които да се отнасят до съставомерните признаци на деянието и участието на обвиняемия в него - предмет на обвинението. Поради това, претендира отмяна на протестираното определение и връщане на делото на ОС Бургас за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

В писмено становище на прокурор от Апелативна прокуратура Бургас е аргументирана основателност на подадения частен протест и се предлага отмяна на атакувания съдебен акт, тъй като посочените от първия съд процесуални нарушения не са допуснати при изготвяне на обвинителния акт.

Въззивният съд в настоящия съдебен състав, като взе предвид доводите, изложени в частния протест, становището на АП Бургас и материалите по делото, намира следното:

Частният протест е процесуално допустим като подаден от надлежна страна и в законния срок. Разгледан по същество същият е основателен по следните съображения:

С внесения обвинителен акт прокурорът е предал на съд едно лице за извършено престъпление по чл.343, ал.1, буква „в“ вр. чл.342, ал.1 от НК за това, че на 18.09.2021г. около 16:40 часа на път П-79 км.68+000 между разклона „ Аврамов мост” и гр. Средец, при управление на моторно превозно средство лек автомобил марка „ Тойота”, модел „Рав-4” с регистрационен № ** ***** **, нарушил правилата за движение, а именно: чл.42 ал.1, т.1 от ЗДвП ~ „ Водач, който ще предприеме изпреварване е длъжен, преди да подаде сигнал, да се убеди, че не го изпреварва друго пътно превозно средство и че движещото се след него пътно превозно средство или това, което ще изпреварва, не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво”, като предприел маневра изпреварване на лек автомобил „Киа Рио „ с Рег.№ * ***** **, но в същото време е бил изпреварван от лек автомобил марка „ Мерцедес С 200” с Рег.№ ** ***** ** с подаден сигнал за изменение на посоката си на движение наляво, в следствие на което е последвал удар с лек автомобил „Мерцедес С 200” с Рег.№ ** ***** **, изгубил контрол върху движението на управлявания от него автомобил „Тойота”, модел „Рав-4” и след просуркване и удари в мантинелите и другите автомобили, навлиза в

крайпътната нива и се преобръща, като по непредпазливост е причинил смъртта на Х. М. К. ЕГН: *****.

За да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора първоинстанционният съд е приел, че обвинителния акт не е изготвен в съответствие с изискванията на закона, т.к. в него не са отразени установени на досъдебното производство обстоятелства за оказана от подсъдимия помощ на пострадалия след настъпилото ПТП, като прокурорът не е и коментирал защо не приема, че подсъдимият е оказал помощ на пострадалия след произшествието. Според окръжния съд, липсата на тези обстоятелства в обвинителния акт води до невъзможност съдът евентуално да приеме една по-лека квалификация при едно съкратено съдебно производство, при изразено желание от страна на подсъдимия. Затова е счел за необходимо да прекрати съдебното производство по делото и да върне същото на прокуратурата, която да изготви нов обвинителен акт, в който да се отразят всички установени на досъдебното производство факти свързани с действията на подсъдимия след ПТП.

След запознаване със съдържанието на обвинителния акт, настоящата съдебна инстанция намира за неправилен изводеният от окръжния съд извод за допуснато при изготвяне на обвинителния акт съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл.246, ал.2 от НПК прокурорът е длъжен в обстоятелствената част на обвинителния акт да посочи престъплението, извършено от обвиняемия; времето, мястото и начинът на извършването му; обстоятелствата, които отегчават или смекчават отговорността на обвиняемия и доказателствените материали, от които се установяват посочените обстоятелства. Това той е длъжен да стори, когато е убеден, че са събрани необходимите доказателства за разкриване на обективната истина и за повдигане на обвинение пред съда, а и така, че обвиняемият да може да научи и разбере за какво престъпление е привлечен в това свое качество /чл.249, ал.4, т.1 от НПК/. Въззивният съд намира, че прокурорът е спазил всички тези свои законови задължения.

В обстоятелствената и диспозитивна част на процесния обвинителен акт се съдържат фактите, които прокурорът е приел за безспорно установени от събраните по делото доказателства и които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в осъществяването му. Това е направено и по начин, позволяващ на обвиняемия да разбере в извършването на какво престъпление е обвинен. По този начин са охранени в достатъчна степен процесуалните права на обвиняемия/подсъдим, така щото той да може да упражни и реализира успешно правото си на защита по повдигнатото му обвинение.

Следва да се отбележи, че съдът не е в законова позиция да изисква от прокурора да приеме фактически положения, различни от вече приетите от него и да формира по този начин волята му и вътрешното му убеждение. Начинът, по който предстои да се разгледа делото в хода на съдебното производство, не променя този извод. На процесуален етап – изготвяне на

обвинителния акт, прокурорът на база събраните доказателства по делото и по вътрешно убеждение определя рамките на обвинението и предмета на доказване. А съдът следва да вземе отношение по фактите едва при постановяване на окончателния си съдебен акт.

Отделно, липсва законово задължение прокурорът да мотивира в акта причините, поради които не приема за годни определени доказателства, като и да излага съображения защо не приема за доказани определени факти – така, както изисква от него първият съд.

В заключение, съдебният състав прецени, че при изготвяне на обвинителния акт са спазени всички задължителни указания на ТР № 2/2002 г. по т.н.д. № 2/2002 г., ОСНК на ВКС, за изготвяне на обвинителен акт и в него не се съдържат неясноти, противоречия и непълноти.

В резултат на изложеното, протестираното определение като неправилно следва да бъде отменено.

Мотивиран от горното и на основание чл.345 и чл.249, ал.3 от НПК
Апелативен съд Бургас

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение № 880/14.09.2022 г., постановено по НОХД № 942/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас и връща делото на съда за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____